

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Frunze)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul recurentului Ivan Plămădeală, avocatul Alexandru Terziman,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ivan Plămădeală împotriva Întreprinderii Municipale „Regia Transport Electric” cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către apelantul Ivan Plămădeală precum și apelul incident declarat de către apelantul Întreprinderea Municipală „Regia Transport Electric” și a fost menținută hotărârea din 23 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La data de 13 ianuarie 2020, Ivan Plămădeală a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.M. „Regia Transport Electric” cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 19 iulie 2019, în timpul deplasării în calitate de pasager în troleibuzul nr. 22, pe str. Ion Creangă 9, stingătorul de flăcări care era fixat în mijlocul de transport menționat, a căzut peste piciorul reclamantului, cauzându-i acestuia dureri fizice.

A afirmat reclamantul că, imediat după aceasta, fiind ajutat de o doamnă, a chemat ambulanța și a fost transportat de urgență la Institutul de Medicină Urgentă.

A menționat reclamantul că, drept rezultat în urma examinării, s-a stabilit că Ivan Plămădeală a suferit o entorsă a gleznei drepte. Au urmat săptămâni de recuperare și lungi perioade în care reclamantul nu se putea deplasa fiind limitat în libertatea sa de circulație.

A precizat reclamantul că, este pensionar, are XXX de ani, iar recuperarea după astfel de traume este una îndelungată, iar de cele mai dese ori cu repercusiuni pentru tot restul vieții.

A indicat reclamantul că, prejudiciul material provocat acestuia prin lipsa de diligență a reprezentanților pârâtului la montarea și asamblarea elementelor de

siguranță (stingătorul de incendii) l-a costat pe reclamant timp, resurse bănești și stres. În acest context prejudiciul material este considerabil și constituie suma de 50 000 lei.

Totodată, a menționat că, urmare a acțiunilor delictuale ale pârâtului, reclamantului i-a fost cauzat un prejudiciu moral considerabil, or, cazul dat a influențat asupra stării de sănătate a acestuia.

Mai mult decât atât, reclamantul a comunicat că, din punct de vedere al sănătății mintale, acesta, a suferit o serie de tulburări definitive în sfera emoțională cum este: stresul, atacuri de panică, tulburări de personalitate.

De asemenea, a reiterat reclamantul că, este pensionar, iar potrivit carnetului de pensionar, pensia acestuia constituie suma de 885 lei și 28 bani, ceea ce este sub minimul de existență potrivit Biroului Național de Statistică al RM.

În urma celor menționate supra, reclamantul a solicitat încasarea din contul pârâtului Î.M. „Regia Transport Electric” a sumei în mărime de 50 000 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului material și a sumei în mărime de 50 000 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 23 iunie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea din contul Î.M. „Regia Transport Electric” în beneficiul lui Ivan Plămădeală, suma în mărime de 5000 de lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral. În rest, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către apelantul Ivan Plămădeală precum și apelul incident declarat de către apelantul Î.M. „Regia Transport Electric”, a fost menținută hotărârea din 23 iunie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță, urmează a fi menținută, ca fiind legală și corectă, constituind rezultatul examinării în ansamblu a tuturor probelor anexate prezentei cauze.

Din materialele cauzei rezultă că, la 13 ianuarie 2020, Ivan Plămădeală a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.M. „Regia Transport Electric” cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

Astfel, la 19 iulie 2019, în timpul deplasării în calitate de pasager în troleibuzul nr. 22, pe str. Ion Creangă 9, stingătorul de flăcări care era fixat în mijlocul de transport menționat, a căzut peste piciorul reclamantului, cauzându-i acestuia dureri fizice, fapt confirmat prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Buiucani nr. P-606/19 din 19 septembrie 2019 (f.d. 11).

În acest context, instanța de apel a reținut că, faptul cauzării durerilor fizice reclamantului, Ivan Plămădeală ca urmare a căderii stingătorului de flăcări care era fixat în mijlocul de transport menționat, peste piciorul reclamantului a fost constatat în ședința de judecată atât prin declarațiile date de către reclamant, cât și de către martorul Elena Musteață, audiați în prima instanță.

Potrivit răspunsului Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău rezultă că, conform raportului de constatare a gravității leziunilor corporale nr. XXX din 13 septembrie 2019, emis de Centrul de Medicină Legală, diagnosticul clinic stabilit: XXX, nu se supun aprecierii medico-legale în conformitate cu pct. 17 al Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale (f.d. 11).

Totodată, din extrasul medical eliberat reclamantului, Ivan Plămădeală ca urmare a efectuării radiografiei genunchiului la data de 19 iulie 2019, ora 15:47 în cadrul Institutului de Medicină Urgentă, s-a stabilit: XXX, XXX. La fel, s-a constatat că nu sunt fracturi vizibile (f.d. 13-15).

Mai mult, în cadrul ședinței de judecată din prima instanță, martorul, Elena Musteață a declarat că, în urma incidentului petrecut la data de 19 iulie 2018, reclamantul, Ivan Plămădeală i-a comunicat că, acuză dureri mari la picior. Acest fapt a fost confirmat pe parcursul examinării cauzei civile și de către reclamantul, Ivan Plămădeală.

La caz, instanța de apel a constatat că, reclamantul a solicitat repararea prejudiciului material în mărime de 50 000 lei.

Sub acest aspect, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe care a decis respingerea cerinței cu privire la repararea prejudiciului material în mărime de 50 000 lei, or, atât reclamantul cât și reprezentantul acestuia nu au prezentat careva probe care ar confirma suportarea unui prejudiciu material ca urmare a incidentului produs la data de 19 iulie 2019.

Totodată, în ședința de judecată atât reclamantul, Ivan Plămădeală cât și reprezentantul acestuia, avocatul Alexandru Terziman, au menționat că, nu dețin careva probe care ar confirma suportarea cheltuielilor pentru tratamentul urmat de reclamant.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, materialele cauzei denotă cu certitudine faptul că, în rezultatul incidentului produs la data de 19 iulie 2019 și provocării unor dureri fizice reclamantului, Ivan Plămădeală ca urmare a căderii stingătorului de flăcări care era fixat în troleibuzul nr. 22 peste piciorul său, în timpul călătoriei, reclamantului i-au fost cauzate suferințe fizice și psihice și i-a fost creată o anumită stare de frustrare și stres, acesta neputându-se deplasa mai mult timp.

Totodată, instanța de apel a considerat ca fiind justă concluzia primei instanțe, care a reținut la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, vârsta reclamantului, care are XXX de ani și este pensionar cât și faptul că acesta locuiește singur și a întâmpinat dificultăți în a-și purta de grijă în această perioadă.

Așadar, instanța de apel a relevat că, în speță se atestă legalitatea hotărârii primei instanțe cu privire la repararea prejudiciului moral, suma compensării acestuia în mărime de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat, fiind rezonabilă reieșind din criteriul echității, care presupune că despăgubirea pentru prejudiciul moral trebuie să fie justă, rațională și echitabilă, adică trebuie stabilită în așa mod încât să asigure efectiv o compensare suficientă și nicidecum exagerată a prejudiciului cauzat, fiind menținut echilibru între daunele efectiv cauzate și suma acordată.

Ca urmare, în funcție de cele constatate și reieșind din specificul acțiunii, instanța de apel a conchis că, la caz, suma de 5000 lei poate fi considerată drept o compensație echitabilă și suficientă pentru prejudiciul suferit, având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale, starea de stres și frustrare cauzate reclamantului/apelantului.

În acest context, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate afirmațiile apelantului Ivan Plămădeală precum că, reieșind din toate circumstanțele cauzei, o satisfacție echitabilă pentru repararea prejudiciului moral în speță, ar constitui suma de 50 000 lei, or, la emiterea hotărârii primei instanțe, la stabilirea mărimii

despăgubirii pentru prejudiciul moral a luat în considerație caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Din considerentele menționate, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea de apel depusă de către apelantul Ivan Plămădeală, a respinge apelul incident declarat de către Î.M. ”Regia Transport Electric” și de a menține hotărârea din 23 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 01 septembrie 2021, reprezentantul recurentului Ivan Plămădeală, avocatul Alexandru Terziman a depus cerere de recurs împotriva hotărârii din 23 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și deciziei instanței de apel din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii, cu pronunțarea unei decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, reprezentantul recurentului a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, reprezentantul recurentului Ivan Plămădeală, avocatul Alexandru Terziman a opinat că, prima instanță și instanța de apel au aplicat eronat normele de drept material, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, au apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 22 septembrie 2021, instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 177).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 27 mai 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 01 septembrie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 02 iulie 2021, conform scrisorii de însoțire (f.d.162, 163), fapt confirmat și de către reprezentantul recurentului în cererea de recurs depusă (f.d. 168). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către reprezentantul recurentului Ivan Plămădeală, avocatul Alexandru Terziman, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul recurentului Ivan Plămădeală, avocatul Alexandru Terziman, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul recurentului Ivan Plămădeală, avocatul Alexandru Terziman.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul recurentului Ivan Plămădeală, avocatul Alexandru Terziman, împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat